

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **J. N.**, zastoupený JUDr. Jiřím Vlasákem, advokátem se sídlem Nám. Republiky 2, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2020, čj. PK-DSH/4265/20, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 4. 2021, čj. 17 A 64/2020-27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobce, advokáta JUDr. Jiřího Vlasáka.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Nýřany rozhodnutím ze dne 4. 2. 2020, čj. 2/OD-PŘEST/524/19-06-HOD, uznal žalobce (dále „stěžovatel“) vinným ze spáchání přestupku spočívajícího v tom, že řídil vozidlo, na kterém byla připevněna tabulka státní poznávací značky, která vozidlu nebyla přidělena. Žalobcovu odvolání žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Toto rozhodnutí napadl žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Plzni zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem. Nyní proti uvedenému rozsudku brojí kasační stížností.

[2] Jelikož podaná kasační stížnost neobsahovala důvody, pro které stěžovatel napadá rozsudek krajského soudu, ani návrh výroku, kterého se domáhá (petit), Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 2. 6. 2021, čj. 8 As 172/2021-11, vyzval, aby tyto vady kasační stížnosti odstranil. Současně ho poučil o následku nevyhovění této výzvě ve stanovené lhůtě, jímž je odmítnutí kasační stížnosti.

[3] Na usnesení, které bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím jeho zástupce dne 6. 6. 2021, reagoval stěžovatel podáním ze dne 4. 7. 2021, ve kterém doplnil pouze důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu, aniž by uvedl návrh výroku, kterého se kasační stížností domáhá (petit). Vzhledem k tomu, že poslední den stanovené lhůty připadl na 6. 7. 2021, kdy je svátek, byla posledním dnem k doplnění petitu středa 7. 7. 2021 (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). V této lhůtě stěžovatel žádný petit nenavrhoval, přestože byl k tomu vyzván a byl zastoupen advokátem.

[4] Z kasační stížnosti musí být mj. zřejmé, co stěžovatel navrhuje, tj. jakého rozhodnutí se domáhá (§ 106 odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatel v kasační stížnosti však ani přes výzvu soudu neuvedl, co navrhuje (petit). Pro nedoplnění návrhu, jakého rozhodnutí se stěžovatel podanou kasační stížností domáhá, není možné v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť stěžovatel tuto vadu ani k výzvě soudu v určené lhůtě neodstranil.

[5] Kasační soud zdůrazňuje, že trvání na uvedení a řádné formulaci petitu není formalismus, který by bránil přístupu k soudu. Ostatně obdobně již osmý senát zdejšího soudu postupoval i ve své předchozí praxi (viz z nedávné doby např. usnesení ze dne 16. 12. 2020, čj. 8 Azs 197/2020-27).

[6] Nejvyšší správní soud nad rámec nutného odůvodnění dodává, že i v případě včasného doplnění petitu by se nejprve musel zabývat tím, zda je podaná kasační stížnost přijatelná a podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s. ř. s. a čl. II zákona č. 77/2021 Sb.). Tuto podmínku podaná kasační stížnost nesplňuje, a proto by ji i tak odmítl. Stěžovatel v podstatné části kasační stížnosti (část V.) doslovně opakuje svou žalobní argumentaci a nijak tak nereaguje na argumentaci krajského soudu. Taková argumentace není dle § 104 odst. 4 s. ř. s. přípustná a Nejvyšší správní soud se jí nezabývá (viz usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS). Veškerou jeho argumentaci tak v zásadě představuje krátké tvrzení, dle kterého nesouhlasí s posouzením zavinění, neboť má za to, že vyvinul nezbytnou míru potřebné opatrnosti, kterou od osoby jeho schopností lze očekávat. Tato námitka je nicméně natolik obecná, že nemůže zpochybnit závěry krajského soudu a správních orgánů, dle kterých stěžovatel přestupek spáchal z nevědomé nedbalosti spočívající v tom, že se nezkontroloval, zda na vozidle není připevněna státní poznávací značka, která mu nebyla přidělena.

[7] Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Vzhledem k tomu, že stěžovatel na účet soudu složil částku 5 000 Kč, Nejvyšší správní soud současně rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

[9] Ve smyslu § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatky vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. července 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu